

1942-1944 жыллада Освенцимде газ бла буулуп эм кюйдюрюлуп бир миллион бла беш жүз минг адамга жууукъ ёлтюрюлген эдиле. Аланы асламысы чюйютлюле эдиле. Литературада «Освенцимни жаханями» деген сёз кюралганды. Ол сёзю юсюнден, мен газ жиберилген камерада, бир кереге алты жүзге жууукъ адам ёлген жерде ойлай эдим. Ол сёз бла айталмазча ахырылыкъ эди. Ол жер кертиси бла жаханями болур эди?

Биз – экскурсияга барган кяауум адам - ол жерлени кюркюусуз башдан аякыга дери кярарга онгубуз бар эди, нек десегиз ол жерде энди бир адамы да ёлтюрмей эдиле. Ол адамызлыкъ ишлени ахыры 1945 жылда келген эди. Освенцимде болган жаханым бир талай заманны ичинде болган эди, Инжилде жазылган жаханым а - ёмюрлеге.

Освенцим музейде мени кёз кярарым кябыргяланы биринде орналган жорга тюшдю. Ол тутмакыга тутулганланы бири кесини ышануун чюй бла кябыргяда тырнаган эди. Ол жазык адам кёп башха адамла бла бирге газ жиберилген камерада ёлгенди, алай а ол кесини кютхарыучусун – Масих Иссаны биле эди. Ол адам – ол кюйсюз, ахырылыкъ жерде ёлгенликге – жаннет эшик анга ачык эди. Жаханымден а (Исса бизге Жангы Кесаматны бетлеринде кёп кере айтады; сёз ючюн Маттай 7:13; 5:29–30; 18:8) адамга не кютхарылыу, не азатланыу жокъду. Освенцим бла тенглешдиргенде жаханым «тохтаусуз» ишлейди – ёмюрлеге. Аны себепли, жаханымге кысыха экскурсия этерге амал жокъду.

Жаннет да ёмюрге. Ол – Раббий Аллах бизни элтирге сюйген жерди. Аны себепли, сизни Раббийге чакырырга, мени эркин этигиз. Раббий Иссаны кябыл этигиз да, кесигизге жаннетде жер хазырлагыз!

Бир жол, лекциямдан сора бир тишируу менден былай сорду: «Адамга жаннетде кесине жер хазырларга амал бармыды? Солуу жерлеге барырга болушлукъ этген бюрога ушайды сизни айтханыгыз!» Мен ол тиширууну айтханы бла келишдим: «Адам алгадан кесине билетни алырга онг этмесе – муратына жеталлыкъ туюлду. Сиз Гаваялы айрыкамга барырга сюе эсегиз, сизге билет алырга керекди». Ол менден дагыда былай сорду: «Билет алыр ючюн багасын телерге керек болур да?!» – «Хау, жаннетге элтген билетни да багасын телерге керекди! Алай а, жаннетге элтген билетни багасы алай багдады, бир адам да аны багасын телелмайды. Гюнях – бизни жаннетге жолубузда

чырмауду. Раббий Аллах а кесини кёклеринде гюняхха тёзмейди. Бу дуняда жашаудан сора Жаннетде ёмюрю бардырама деген адам алга кесини гюняхларындан азат болурга керекди. Ол азатланыуну кеси гюняхсыз болган эталлыкъ эди – эмда ол Адам Исса Масих болду. Жаланда Ол телелганды бизни гюняхларыбызны! Эмда телелгенди – Кесини кяаны бла, Кесини кячда ёлгени бла».

Мен Жаннетге тюшер ючюн не этерге керекме? Раббий Аллах барыбызны да Аны кютхарылыуун кябыл этерге буюрады. Инжилде кёп аятла Раббийни чакырыуун кябыл этерге бизни кёллендиредиле:

- **«Тар кябакъдан кирирге кюрешигиз»** (Лука 13:24).
- **«Тобагя кяйтышыгыз, Кёклени Патчалыгыз жууукълашханды»** (Маттай 4:17).
- **«Тар кябакъдан киригиз ; нек десегиз кенг кябакъ бла эркин жол жоюлуугя элтгенледиле, кёпле да ол кябакъ бла киредиле. Тар кябакъ бла такыр жол – жашаугя элтгенледиле, ол жолну уа азла табадыла»** (Маттай 7:1314).
- **«Ёмюрлюк жашауну тут, сен анга чакырылганса»** (1 Тимотейге жазылган кягъыт 6:12).
- **«Раббий Масих Иссагя ийнан эм кютхарылырса»** (Абустолланы ишлери 16:31).

Бу башында жазылган чакырыула бары да хакъ кертидиле эм бизни ёмюрлюк жашаубузга оноу этерге чакырадыла. Бу сёзде аланы кертти магъаналарын эм ол ишни артха салыуугя жарамагъанын кёресиз. Бу чакырыуугя сизни тюз жууабыгыз быллай тилекде кёрюнюрге боллукъду:

«Раббий Исса, мен бююн окъугяныма кёре Сени жаннетинге мен жаланда Сени юсюнг бла кирирге болаллыкъма. Мен Сени биргенге жаннетде болурга сюеме. Ол себепден мени жаханымни тузагындан кютхар. Мен гюняхлы болганым себепли мени барлыкъ жерим жаханымди. Сен а мени гюняхларым ючюн кячда ёлюп, аланы телелгенсе. Сен мени гюняхлы табийгатымы тууган кюнюмден бююннге дери кёресе. Сен мени хар болган гюняхымы да, унутулган гюняхымы да билесе. Мени жүрегими талпыганы санга ачыкды. Болган халим бла мен Сени жаннетинге кираллыкъ туюлме. Мен Сенден тилейме, мени бар этген гюняхларымы кеч, мен бек сокъуранама. Мени жүрегиме кел да, Сени бла жаннетде болурга чырмаган затланы тазала деп тилейме. Сен манга жангы жашау бер. Сени Сёзюнгю – Инжилни ангыларга болуш. Сен манга сени Сёзюнгю юсю бла айтырга сюйгенинги ангылат эмда бойсунган жүрек бер, Сени оноунгу толтурурча. Мени Оноучум бол. Мен Сени ызынгдан барырга сюеме. Сен мени жашауумда барыр жолуму кёргюзт. Сен мени эшитгенинг ючюн эмда Сени баланг болурга эркинлигим болгяны ючюн Санга махтау салама. Ол дуняда мен Сени бла бирге жаннетде боллугяма ийнанам. Амин».

Профессор,
доктор технических наук
Вернер Гитт

Название статьи на немецком: Wie komme ich in den Himmel?
Интернетовский сайт автора: www.wernergitt.de

Publisher: Bruderhand e.V.
Am Hofe 2: 29342 Wienhausen, Germany
Tel.: +49 (0) 51 49/ 98 91-0, Fax: -19
Homepage: bruderhand.de
E-Mail: info@bruderhand.de

Nr. 120-40: Balkarisch/Balkarian, 3rd edition 2012

Мен Жаннетте къалай тюшерге боллукъма?

Вернер Гитт

Мен Жаннетге къалай тюшерге боллукъма?

Кѣп адам – ѳлюмню юсюнден ойлагъанла окъуна, ѳлгенден сора ол дуниялары къайда ѳтеригини юсюнден сагъыш этмейдиле. Бу дуниядан ѳлюп кетгенден сора, ала ѳмюрлюк жашауға ѳтериклерини юсюнден ойламайдыла – ол жашау а, не Раббийни биргесине – жаннетде, не Рабийсиз жаханымде боллукъду. Бир белгили киноартист жети жылы толгъанда «Инопланетянин» деген фантастика кинода баш ролюн ойнагъанды. Эмда андан сора бек белгили адам болгъанды. Кѣп болмай, жыйырма сегиз жылы толгъанда, ол былай айтханды: «Мен киштигимден алгъа ѳлсем, анга,мени кюйдюргенден сора мени кюлюмю ашаргъа беригиз; алай бла мени жашауум киштикде окъуна андан ары барсын».

Кесини ѳмюрлюк жашаууну юсюнден аллай бир ойлаусулукъ къалай осалды!

Исса жерге келип адамланы арасында жашагъан заманда Анга бек кѣп адам келе эди. Аланы асламысы бу дунияны жашаууна керекли затланы излей эдиле:

- **Келепен ауруулары болгъан он адам Исса аланы сау этерлерин излей эдиле** (Лука 17:13);
- **Сокъур адамла кѣзлери кѳрюрлерин излей эдиле** (Маттай 9:27);
- **Халкъны ичинден биреу Иссагъа: «Устаз, мени къарындашыма айт, ол бизге къалгъан мюлкден юлешип, мени юлюшюмю берсин» – деди.** (Лука 12:13-14);
- **Фарисейле Иссагъа келип: «Кесаргъа жасакъ берирге тийишлимиди огъесе туюлюмю» – деп хыйлачы соруула бере эдиле** (Маттай 22:17).

Эмда бек аз адам жаннетге къалай тюшерге боллукъну юсюнден сорургъа Иссагъа келе эдиле. Бир жаш адам Иссаны соруу берир ючюн излей эди. Ол: **«Ахшы устаз! Ёмюрлюк жашаудан юлюшлю болур ючюн, мен не этейим?»** – деп сорду. (Лука 18:18) Исса анга: **«Битеу болгъан затынгы сат»,** – деди. Жюрегинде биринчи жерни алгъан затны юсюнден айтхан эди. Эмда андан сора: «Кел да Мени ызымдан жюрю», –

деди. Ол жаш адам бек бай болгъаны себепли, Иссаны айтханына къулакъ салмады эмда кеси Жаннетни къабыл этмеді. Жаннетни излемегенле да бар эдиле, алай а Иссагъа тюбеп жаннетни юсюнден эшитгенден сора, олсагъат окъуна жаннетге тюшер хар амалны хайырлангъан кѣп адам да бар эди. Сѳз ючюн, Закай деген бир адам Иссаны жаланда кѳрюрге излей эди. Алай а, жаланда кѳрүп кълмай, Закай жаннетге жолну тапхан эди. Закайны юйюнде къонакъда болгъан кезиуде, Исса анга: **«Энди бу юйге къутхарылыу келди»,** – деди. (Лука 19:9).

Жаннет деген неди?

Эмда биз аны бу дунияда къалай табаргъа боллукъбуз?

- Жаннет – ол бош зат туюлюдю. Ол кертиси бла да болгъан, Раббий бизге хазырлагъан жерди.
- Жаннетге тюшер ючюн кѣп тюрлю хазырланыула керек- мейдиле.
- Жаннетге тюшер ючюн кѣп тюрлю кыйын борчланы толтуруу керекмейди.
- Багъалы окъуучула, сиз эм биринчи билирге керекли зат: бююн окъуна сизни Раббий Аллахдан ѳмюрлюк жашауу саугъагъа алыргъа амалыгъыз барды.

Ол амалны юсюнден Раббий не айтады? Биз, жаннетни излеуде Раббий бизге аны саугъагъа берирге айтханын эсге алмасақъ – жаннетге тюшерге башха амалла излегенибиз бошду. Бир жырчы бир масхарачыны юсюнден былай жырлай эди: «Ол жаннетге тийишлиди, нек дегенде – кѣп адамланы къуандыра эди». Бир бай тиширыу а, жарлылагъа болушлукъ этген фонд къурагъан эди эмда жыйырма жарлы тышырыу хакъ тѳлемей жашарча, юйню ишленнгенине тѳлеген эди. Ол юйде жашаргъа излегенле, хар кюн сайын, бир сагъатны ичинде алагъа бу ахшылыкъны этген тышырыуну жаны къутхарылыр ючюн тилек этип турургъа керек эдиле.

Биз кертиси бла жаннетге къалай тюшерге болаллыкъбыз?

Аны бизге ангылатыр ючюн Исса оюм берген таурухну айтды (Лука 14:16). Бу оюм берген таурух Иссаны сыфатын ачыкълайды. Бир адам уллу ушхуур этерге оноу этди (мында ушхуур – жаннетни кергюзтеди) эм кѣп

адамлагъа чакъырыу къагъыт жиберди. Алай а чакъырылгъан адамланы жуаплары бек сейирсиндиредиле. Ала бары да чакъырыугъа «угъай» дедиле эмда «бары да бир тилли болгъанча кечгинлик тилеп башлагъандыла.

Биринчиси: мен жер сатып алгъанма...

Экинчиси: мен беш къош ѳгюз сатып алгъанма...

Ючюнчюсю: мен къатын алгъанма, ол себепден келаллыкъ туюлюме». Исса оюм берген таурухун ушхуур этген адамны сѳзлери бла бошады: **«Ол себепден сизге айтама – ол алгъа чакъырылгъанладан бири да мени ушхуурумуну татарыкъ туюлюдю».** (Лука 14:24).

Жаннетни табаргъа болгъаныча, тас этерге да бола кѳреме? Биз чакъырылыуугъа хау неда угъаймы дейбиз – ол бек магъаналыды. Андан магъаналы зат боламырмы? Бек кѣп адам ахырзаманда жаннетге тийишли болмай къллыкъдыла. Ол иш а адамла жаннетге жолну билмегенлеринден туююл, алай а ол жолну къабыл этмегенлери ючюн боллукъду.

Биз ол оюм берген таурухда айтылгъан юч адамдан юлгю алыргъа керек туююлбюз – аладан бири да уллу ушхуургъа келмеді! Алай болгъанлыкъгъа уллу ушхуур болмай кълмады. Чакъырылгъанла угъай дегенден сора, юйню иеси кесини кълларына: «Хар бир адамны да чакъырыгъыз», – деп буйрукъ берди. Ол энди алтын накъышлары бла жасалгъан чакъырыу къагъытла жибермейди. Энди жаланда: «Келигиз», – деген сѳз тамамды. Ол чакъырыугъа келген адам уллу ушхуурда кесине жер табады. Сора уа не? Адамла ушхуургъа барадыла; кѣп адам окъуна барады. Юйню иеси тѳгерекге къарап, дагъыда бош жерле болгъанын кѳрүп эмда кесини кълларына: «Барыгъыз да, адамланы келирге атландырыгъыз», – деди.

Бу оюм берген таурух бююнню болумну бек ачыкъ кѳргюзтеди. Жаннетге эшик хар адамгъа да ачыкъды. Раббий санга буйрукъ этеди: «Акълман бол! Бююн кел, жаннетде санга хазырланган жерни ал. Ёмюрлюк жашаудан юлюшлю бол!»

Жаннет биз аны ачыкъларгъа болалмазча ариуду. Коринфлилеге жазылгъан биринчи къагъытда (2:9) жаннетни юсюнден былай жазылады: «Аллах, Аны сѳйгенлеге не хазырлагъанын кѳз да кѳрмегенди, къулакъ да эшитмегенди эм ол адамны жюрегине да келмегенди». Бу дунияда жаннет бла тенгешдирир бир зат да жокъду. Анда алай аламатды! Жаннет алай багъалыды, биз ары тюшерге бир амалыбызны да тас этерге керек туююлбюз.

Раббий Исса бизге жаннетге жол ачханды. Иссаны юсю бла жаннетге кирирге амал барды. Энди бары да бизни кълубуздады. Чакъырыу къагъыт келген заманда «Угъай» дегенле ол юч оюмсуз чакъырылгъаннга ушарыкъдыла.

Къутхарылыу Исса Масихни юсю бла бериледи

«Абустолланы ишлери» деген китапда (2:21) биз бек магъаналы сѳзлени окъуйбуз: **«Раббийни атын айтып тилек этген хар адам къутхарыллыкъды».** Бу сѳзле – Жангы Кесаматны баш магъанасын тутхан сѳзледиле. Абустол Паул Филиппы деген шахарда тутмакъда болгъан заманда сакълауу бла ушагъын бу сѳзле бла бошагъан эди: **«Раббий Масих Иссагъа ийнан, кесинг да къутхарылырса эм битен юйрюнг да къутхарылыр»** (Аб. Ишл. 16:31). Бу сѳзле адамны жашауун тюлендирирге болаллыкъ сѳзледиле. Ол ингирде окъуна сакълауу тобагъа кълйтды да жаннетге тийишли болду.

Исса неден къутхаргъанын билирге керекди: ѳмюрлюк ѳлюмге элтген жолдан – жаханымден. Инжилде жазылгъаннга кѳре адамла жаннетде кибик жаханымде да ѳмюрлерин ѳтюрлюкдюле. Бир жер – аламатды, экинчи жер а - ахырлыкъды. Ючюнчюсю – жокъду. Ёлгенден сора хар неда бошалады деп бир адам да айталлыкъ туюлюдю. Оноу Иссаны кълундады. Биз Иссаны кълбыл этсек ѳмюрлюк жашауубуз жаннетде боллугъун билебиз. Бир жол мен лекцияларым бла Польшада болгъан эдим. Анда биз Освенцим концлагерге баргъан эдик. Немисли фашистлени заманында анда бек къркюнчлу эм куйсюз затла бола эдиле.